

[Justitsministeren.]

tager Sigte paa at hjælpe under den nuværende Krisetilstand, som man jo maa haabe ikke bliver alt for langvarig. Vi er nødt til at leve i den Forventning og handle ud fra den Forudsætning, at Krisen snarlig kan faa en Ende. Bliver vi skuffet, maa vi tage den Situation op, som derved fremkommer, men vi kan ikke lægge Forholdene til Rette ud fra den Forudsætning, at Krisen skulde blive meget langvarig.

Med Hensyn til Færøerne foreslaas det, at Loven kan gøres gældende deroppe paa den sædvanlige Maade.

Lovforslaget kommer til det høje Lands-ting med den Autoritet, som ligger i, at det er vedtaget af det høje Folketings Flertal. Krisetilstanden er i Øjeblikket endnu haardere, end den har været i den nærmest foregaaende Tid, skønt den har været slem nok, og det er derfor i høj Grad paakrævet, at et Lovforslag som dette bliver vedtaget. Det er kun blevet ændret lidt i det høje Folketing, der er egentlig kun sket det, at der i visse Tilfælde bliver indsat Udvalg i Stedet for Dommeren til at skønne over disse Forhold, hvad der er i Overensstemmelse med et Ønske, som er blevet fremsat af Landbrugernes Sammenslutning. Det er vist første Gang, der foreligger et Lovforslag, i hvilket man sporer denne Bevægelses Indflydelse — hvis det da er rigtigt, hvad jeg formoder, at Ændringerne, i hvert Fald til Dels, skyldes et Ønske fra denne Sammenslutning.

Saaledes som Lovforslaget her foreligger, vil dets Vedtagelse efter min Overbevisning være til stor Fordel for dygtige og stræbsomme Landmænd, der uden egen Skyld er kommet i økonomiske Vanskeligheder, og det vil derfor være i Landbrugets velforstaaede Interesse, at Lovforslaget vedtages. Men det vil tillige være en i national-økonomisk Henseende forstandig Foranstaltning, thi det er af Vigtighed, at der ikke skiftes Ejere paa alt for mange af de danske Jordbrug, idet ethvert Ejerskifte medfører et betydeligt Tab. Jeg skal derfor meget varmt anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Hauch: Det Lovforslag, den højtærede Justitsminister nu har forelagt og begrundet, vilde, saafremt det var rigtigt udformet og bød en virkelig Hjælp, være et af de vigtigste og mest betydningsfulde Forslag, som den høje Rigsdag for Tiden kunde vedtage, thi jeg maa være enig med den højtærede Minister i, at som Forholdene

ser ud i Øjeblikket for det danske Landbrug, er der den største Fare for, at der ikke kan skaffes de fornødne Midler til Skatter, Renter og de andre Udgifter, som Landbruget har. Dersom man vilde fjerne den urimelig høje og uretfærdige Beskatning paa fast Ejendom; dersom man vilde underbygge Akkordordningen, efterhaanden som der bliver Trang til Midler, og dersom man vilde gennemføre en rimelig Moratorielovgivning for de Landbrugere, der vel er solvente, men som mangler likvide Midler, vilde Lovgivningsmagten gøre en virkelig Indsats for Landbruget, men det vilde paa den anden Side ikke være mere, end hvad Landbruget under Hensyn til de økonomiske Forhold har berettiget Krav paa. Hidtil har den høje Regering imidlertid vendt det døve Øre til, baade overfor Kravet om Ejendoms-skaternes Nedsættelse, overfor Kravet om en rimelig Moratorieordning og delvis tillige overfor Kravet om en god Akkord-lovgivning.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, kommer Regeringen i Virkeligheden med fuldkommen tomme Hænder. Staten skal ikke selv yde noget, hverken Garanti eller Laan, den skal ikke løbe nogen økonomisk Risiko. Det, der sker, hvis Lovforslaget bliver til Lov, er, at man fratager Kreditinstitutionerne deres Ret til at skønne over, om de har økonomiske Kræfter nok til at give Henstand, eller om de ikke har det.

Man maa ikke paaregne mit Partis Medvirken til Gennemførelse af Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger — det ønsker jeg at sige straks, for at der ikke skal opstaa nogen Misforstaaelse i den Anledning. Vi har den Opfattelse, at de bestaaende Kreditinstitutioner i meget stor Udstrækning giver Henstand. Hvis det foreliggende Lovforslag ophøjes til Lov, vil disse Kreditinstitutioner faa en Belastning, som kan blive skæbnesvanger for dem, navnlig med Hensyn til at holde Kurserne oppe paa deres Papirer, dersom de skal bevare deres Likviditet i det hele taget.

I Folketingets Betænkning findes en Erklæring fra Kreditforeningernes staaende Udvalg, hvoraf det fremgaar, at baade Udvalgets Flertal og dets Mindretal har taget Afstand fra dette Lovforslag. De Oplysninger, der foreligger fra Sparekassernes og Bankernes Organisationer, vil jeg gaa ud fra vi bliver gjort bekendt med i det Udvalg, som jeg agter at stille Forslag om at nedsætte ved Forhandlingens Slutning.